

rejste spørgsmål, ligesom ministeriet har haft lejlighed til at drøfte den opståede konflikt med ministeriet for offentlige arbejder.

El-selskaberne har overfor ministeriet anført, at el-master af hensyn til lodsejerne så vidt muligt placeres i skel, og at det ud fra såvel teknisk-økonomiske som æstetiske synspunkter må antages for ønskeligt, at el-fremføringen så vidt muligt sker i lige linjer.

Ministeriet for offentlige arbejder har overfor boligministeriet fremhævet, at der i stærkstrømsloven er fastsat regler for højspændingsledningers fremføring, herunder regler for fremføring gennem bebyggede områder og ved bygninger m. v., og at placeringen af de omhandlede master ses at være sket i overensstemmelse med fast ekspropriationspraksis og uden medvirken fra bygningsmyndighedernes side.

I de verserende sager har boligministeriet som klagemyndighed gjort gældende, at spørgsmålets endelige afgørelse henhører under domstolene, men at boligministeriet for sit vedkommende må være enig med de kommunale og amtskommunale bygningsmyndigheder i, at højspændingsmaster må antages at være omfattet af bygge-lovens § 2. Ministeriet har til støtte herfor henvist til en af Vestre Landsret den 16. maj 1969 afsagt dom (nr. 511/67), hvor det blev statueret, at en 25 m høj antennemast på betonfundament var omfattet af bygge-loven.

Da det imidlertid ikke har kunnet afvises, at forholdet mellem stærkstrømslovgivningen og bygningslovgivningen trænger til en afklaring, er der efter forhandling med ministeriet for offentlige arbejder nedsat en repræsentativ arbejdsgruppe, der skal overveje tilvejebringelse af regler for el-masters placering, der så vidt muligt forener interesserne i en rationel fremføring af nødvendige ledningstraceer med de interesser, der varetages af bygnings-, byplan og zonelovgivningen.

2. Ad § 14.5.01. Christiansborg slotsforvaltning.

„Under henvisning til den i anmærkningerne til standardkonto 33 omhandlede overgang til anvendelse af engangsservice spørges, om ministeren, forinden dette sker, vil være villig til at indhente forureningsrådets udtalelse om denne foranstaltnings hensigtsmæssighed.“

Svar:

I en af arbejdsgruppen for rationalisering af Christiansborg slotsforvaltning i februar måned 1970 udarbejdet rapport henstilles engangsservice indført på de tjenestesteder, hvor slotsforvaltningens (boligministeriets ejendoms- og lokaleadministration's) rengøringsafdeling varetager opvasken.

Overgang til engangsservice skønnes dels at ville medføre betydelige besparelser, dels at ville afhjælpe en følelig mangel på arbejdskraft i rengøringsafdelingen.

Engangsservicet agtes udbudt i licitation.

I en af ejendoms- og lokaleadministrationen udarbejdet licitationsbeskrivelse er krævet, at engangsservicet ikke må indeholde, udvikle eller afgive sundhedsfarlige stoffer, samt at det skal kunne forbrændes uden udvikling af sundhedsfarlige eller på anden måde skadelige luftarter.

Et fra fabrikken Danmark leveret sæt, som har været prøvet visse tjenestesteder, er fabrikeret af polystyrene (kulstof + brint), som ved fuldstændig forbrænding omdannes til kulsyre og vand. Dette sæt opfylder altså på disse punkter licitationsbetingelserne.

Det kan dog ikke udelukkes, at andre fabrikater er fabrikeret af polyvinylklorid (kulstof + brint + klor), som ved fuldstændig forbrænding udvikler bl. a. klorholdige gasarter, hvoriblandt klorbrinte (saltsyre).

Ved ufuldstændig forbrænding, som den finder sted i utidssvarende anlæg, vil al plastic udvikle en ubehagelig sort røg, som for en polystyrenevare kan indeholde dobbeltbindinger i svag koncentration, men vil gøre polyvinylkloridvaren til en aldeles uacceptabel forureningsfaktor.